

stand til at styrke sagsproduktionen ved byretterne og dermed muliggøre en umiddelbar styrkelse af indsatsen for at nedbringe sagspuklerne. Regeringen har samtidig tilkendegivet, at den til efteråret vil tage initiativ til indgåelse af en flerårig politisk aftale om domstolens økonomi efter 2009.

Med aftalen om en yderligere styrkelse af domstolene ud over den styrkelse, der allerede skete med finanslovsforslaget for 2009, er der foreløbig skabt et endnu bedre grundlag for domstolens virke og deres muligheder for at kunne nedbringe antallet af verserende sager og dermed sagsbehandlingstiderne. Det er jeg meget glad for. Det er utrolig vigtigt i et retssamfund, at vi har velfungerende domstole, som af borgerne opleves som de steder, hvor retlige konflikter kan løses, og vel at mærke løses inden for en rimelig sagsbehandlingstid, og jeg ser derfor også frem til de kommende forhandlinger til efteråret om en flerårig aftale om domstolens økonomi efter 2009. Tak.

Kl. 19:10

Forhandling

Formanden:

Tak til justitsministeren for besvarelsen. Så går vi over til selve forhandlingen, og det er fru Karen Hækkerup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19:10

(Ordfører for forespørgerne)

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen, takke for, at man langt om længe har sat ind, at man langt om længe rent faktisk har sat nogle penge af midlertidigt. Jeg hørte jo også løftet om, at det er en bevilling, der skal søges forhandlet til at blive varig, sådan at sagsbehandlingstiderne ved retssalene permanent kan bringes ned.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det har været en sej kamp at få regeringen til at nå frem til den forståelse, nemlig at der rent faktisk *var* brug for flere penge. For det er jo fint nok, at vi har en borgerlig regering, og det er fint nok, at vi har en konservativ minister, som ikke kan åbne munden uden at starte med at rose Dansk Folkeparti for at have gjort et eller andet godt. Vi andre har sådan set hele tiden påpeget behovet; vi får bare ikke lov at være med, når pengene skal deles ud, og derfor tilfalder rosen heller ikke os. En anden opgave tilfalder i stedet os, og det er at

være dem, som gør opmærksom på, når noget ikke er godt nok, og det vil vi meget gerne gøre. Jeg tror, det er over et år siden, jeg indkaldte til det første samråd i Retsudvalget for at sætte fokus på, at domstolene var nødlidende.

Det med, at domstolene har haft problemer, er jo ikke nogen ny sag. Vi har nogle medarbejdere ved de danske domstole, som er usædvanlig velopdragne – de har næsten ikke knyet – men hvor ville de dog have øffet sig, hvis de havde sagt, hvordan de i virkeligheden har haft det; hvor ville de have beklaget sig, hvis de havde sagt, hvordan de i virkeligheden har arbejdet alt for hårdt. Indtrykket, når man har været rundt at besøge de forskellige retter, er, at medarbejderne har haft en stor faglig stolthed med hensyn til at være sammen om det projekt, som retskredsreformen var: De har ønsket at gøre det så godt som muligt, de har ønsket at få sagerne igennem. Men man kan jo også se, når man er medarbejder ved en af retterne, uanset om man er jurist eller kontorpersonale, eller hvad man er, at de sager, man sidder med, handler om mennesker af kød og blod: Det er folk, som ikke kan komme ind at få afgjort deres sag om, hvem der skal have forældremyndigheden over deres børn; det er fogsagsager; det er sager, hvor folk har akut behov for at få de penge, som man måske har ude af svømme, men hvor sagerne alligevel ligger måned efter måned.

Vi har sågar været derude, at vi har hørt, at nu var vi havnet et sted, hvor vi kunne begynde at sige, at 2008 var det straffri år, fordi sagerne lå så lang tid ved domstolene, at man slet ingen straf fik, når man endelig kom derhen. Det gav noget debat på et tidspunkt, da en mand, som havde downloadet en hel masse, flere hundrede, børnepornobilleder, slap for straf, fordi sagen var forældet. Men den sag kom ikke til at stå alene; der har været rigtig mange sager, der har fulgt efter. Det har ikke været godt nok.

I dag har der været en sag, som er meget ulykkelig. En ung kvinde er blevet dræbt, fordi en bilist har kørt vanvidskørsel. Det har han godt nok gjort før; han gjorde det også i december, det vil sige for et halvt år siden, og da slog han også en ihjel. Men sagen var endnu ikke berammet ved domstolene, så han havde altså stadig væk sit kørekort og kunne fortsætte sin færdsel. De sager og de konsekvenser, som domstolsreformen har haft, har været katastrofale for nogle, de har været irriterende for andre, men de har været voldsomme for rigtig mange.